

[Forsvarsministeren.]

Form for nordisk Samarbejde, og at en enkelt socialdemokratisk Rigsdagsmand i Sverige i Bladet „Dala-Demokraten“ har givet Udtryk for lignende Opfattelser som forskellige konservative og liberale Blade, ændrer ikke mit Syn, at det rette Samarbejde i Norden ikke skabes ved en saadan Presse-agitation eller Pressedemonstration i et Land over for et andet Land.

Alle de paagældende Artikler viser i øvrigt, hvor stemningsbevægede, hvor uafklarede og hvor lidet positive Betragtningerne er med Hensyn til nordisk Samarbejde paa det militære Omraade. Der er ikke Fugls Føde i saa Henseende i de paagældende Artikler. Det er for Resten ikke en specielt dansk socialdemokratisk Opfattelse. Jeg henviser i saa Henseende ærede Medlemmer, der interesserer sig for Stillingen i Sverige, til at læse, hvordan f. Eks. en saa anerkendt socialdemokratisk Rigsdagsmand som Redaktøren af „Arbetet“ i Malmø, Hr. Allan Vogt, ser paa det, og uden at forklejnne Hr. Englund, som ikke er kendt ellers her i Landet, tør jeg sige, at Hr. Allan Vogts Betydning og Indflydelse ikke staar under Hr. Englunds, hverken i det svenske Socialdemokrati eller i svensk Politik. Rigsdagsmand Hr. Allan Vogt siger:

„Hvis man paa den anden Side Sundet skulde faa Lejlighed til at læse f. Eks. „Sydsvenska Dagbladet“s Dadel, vil man imidlertid, haaber vi, forstaa, at den Taktløshed, som lyser ud deraf, ikke er et Udtryk for den svenske Opinions Indstilling, men for partipolitiske Synspunkter.“

Han tilføjer:

„Vi vilde her i Sverige have Ret til at kritisere den danske Forsvarsordning, hvis vi selv kunde love, at vi i Tilfælde af en Trusel imod Danmark vilde komme Danmark til Hjælp paa en saa effektiv Maade, at Danmarks militære Forsvarsmidler kunde beregnes efter et saadant Løfte. Desværre ejer vi ingen Muligheder derfor.“

For Sagens Behandling i al Almindelighed tror jeg, det vilde være heldigt, om man lagde sig disse realistiske Betragtninger paa dette Omraade paa Sinde baade paa denne Side og paa den anden Side af Sundet.

Schmidt: Jeg vilde oprindeligt have holdt mig tilbage i det foreliggende Spørgsmaal; naar jeg alligevel nu tager Ordet, er det kun for at afgive nogle korte Erklæringer for at forebygge, at min Tavshed misforstaas.

Jeg holder det for helt naturligt, jeg kunde ogsaa sige for en Selvfølge, at Danmark vil bringe sit Forsvar i Orden. Hvorledes, hvor vidt man vil strække sig med Hensyn til de Ofre, der saa skal til, er et Spørgsmaal, som jeg ikke føler mig bemyndiget til, ej heller foranlediget til at besvare.

Sverige har tydeligt nok sagt, at det er interesseret i, at Danmark virkelig kan forsvare sig. Jeg bedømmer Tysklands Opfattelse saaledes, at heller ikke Tyskland kan ønske en værgeløs Nabo mod Nord. Naar den danske Regering og Partierne er saa fremsynede ogsaa at regne med Muligheden af et Angreb fra tysk Side og derfor vil oprette særlige Grænseregimenter, er det rigtignok et Synspunkt, som jeg ikke deler, men paa den anden Side kan jeg forstaa, at Danmark tager alle Muligheder i Betragtning, og jeg fortolker det vel rigtigt, naar jeg mener, at denne, som jeg kalder det, Fremsynethed ikke skal opfattes som en uvenlig Stillingtagen mod Tyskland. Det har Ministeren udtrykkelig understreget, idet han sagde, at en ensidig Stillingtagen til den ene eller den anden Side var fuldkommen udelukket.

Med disse Erklæringer overlader jeg til de andre Partier at komme til et godt Resultat angaaende de foreliggende Lovforslag.

Carsten Raft: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsens Bemærkninger fører mig ind paa lignende Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Vanggaard kom ind paa. Det er jo af Interesse, fordi de ikke er det ærede Medlems isolerede Betragtninger; hele Tankegangen om Folkets Hær og en Hær, der nyder Tillid i det store Folk og rekrutteres af det, har jo ogsaa været rejst fra socialdemokratisk Side. Jeg forstaaer udmærket godt disse Tanker, men jeg skal ikke komme ind paa at diskutere med det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen om Fordelingen i Overklasse og Underklasse. Det ærede Medlem kender jo kun sort og hvidt, to helt forskellige Verdener, fjendtligt indstillet over for hinanden. Det er vist haabløst at give sig til at diskutere denne Fordeling; men vi maa jo sidde nede i Salen og tænke paa, hvad Klasse vi nu kommer i.

Jeg vil gerne tage det ærede Medlems ene Bemærkning som Udgangspunkt, at det var nødvendigt at have Pengepungen i Orden for at blive Officer. Jeg betegner det som til en vis Grad rigtigt, med en betydelig Modifikation, nemlig at enten maa man have Pengepungen i Orden, eller ogsaa maa man indstille sig paa urimeligt